

ชื่อเรื่อง	มาตรการทางกฎหมายกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันเด็กและเยาวชนเสพยาเสพติด
ชื่อ-สกุล นักศึกษา	อุเทน การจุละศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร.ฐปนวัชร ธรรม
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปี พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันเด็กและเยาวชนเสพยาเสพติด ซึ่งพิจารณาจาก 1) สถาบันครอบครัว 2) สิ่งแวดล้อมในชุมชนที่อาศัย การศึกษาวิจัยนี้เป็นเชิงคุณภาพโดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี ตัวบทกฎหมาย เอกสาร ทั้งของต่างประเทศและของประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า 1) ครอบครัวเป็นสถาบันใกล้ชิดเด็กและเยาวชน อาจเป็นปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนเริ่มใช้ยาเสพติด ซึ่งคนในครอบครัวมีการใช้ยาเสพติด ทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ แอบลองใช้ หรือมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่มีการใช้ยาเสพติด หรือ สมาชิกในครอบครัวห่างเหินไม่มีความอบอุ่น ไม่มีเวลาให้กัน หรือไม่เป็นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน อันมีสาเหตุมาจากการทะเลาะเบาะแว้งกันภายในครอบครัว ความน้อยเนื้อต่ำใจ เด็กมีปัญหาหรือได้รับความกดดัน ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว 2) สิ่งแวดล้อมหรือชุมชน พื้นที่โดยรอบที่บุคคลใช้ชีวิตอยู่เป็นประจำนั้นเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนหันไปเสพยาเสพติด ที่อยู่อาศัยเป็นชุมชนแออัดที่เป็นแหล่งค้า และเสพยาเสพติด เมื่อมีกลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดมากขึ้นในชุมชน ก็นำไปสู่การลอกเลียนแบบ และการชักชวน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องยาเสพติด หรือไม่มีคนคอยให้คำแนะนำที่ถูกต้องทำให้ถูกชักจูงได้ง่ายขึ้น

จึงเสนอแนะ 1) ควรเสนอออกกฎหมาย กำหนดให้ผู้นำครอบครัว หรือ ผู้ปกครองเด็กและเยาวชนที่ปล่อยประละเลย ให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับการค้าหรือเสพยาเสพติด โดยอาจกำหนดโทษในทางแพ่ง หรือเพิกถอนอำนาจปกครอง 2) ควรเสนอออกกฎหมาย ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจากประชาชนขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นของตนเองอย่างเคร่งครัด โดยสอดส่องพฤติกรรมในแต่ละคน ถ้าพบว่ามีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้รายงานเจ้าพนักงานดำเนินคดีอย่างเร่งด่วน เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดในชุมชน

คำสำคัญ มาตรการทางกฎหมาย เด็กและเยาวชน เสพยาเสพติด